

gerne maatte arbejde i flere Timer ud over den fastsatte Tid — 10 Timer — naar de blot fik Ekstrabetaling. Disse Udbalg skulde altsaa undersøge, om disse Penge bleve betalte, de skulde saaledes undersøge Bøgerne og se, om alt var i Orden. Men hvis noget saadant virkelig blev indført, tror jeg, at den sidste Rest af et godt Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere ogsaa derved vilde være sat overstyr. Det vilde sikkert være meget betænkeligt, hvis fremmede Arbejdere skulde kunne komme ind paa Arbejdsstederne for at kontrollere, om en saadan Lov overholdtes. Om nu Forslagsstillerne have ment det, ved jeg ikke, der blev, som sagt, kun givet en Antydning i den Retning; men er det ikke Meningen, maa man komme til Politibetjentene, og jeg ser ikke rettere, end at det saa maa blive et Antal Politibetjente, som nogenlunde staar i Forhold til Arbejdernes Antal; thi skal der passes paa, at ingen arbejder over 8 Timer daglig, kan en enkelt Betjent ikke passe paa særdeles mange. Jeg tror derfor, det var ret klogt, at man ikke kom ind paa, hvorledes Loven skal gennemføres, men indskrænkede sig til at sige, at naar Arbejderne overtræde Loven, skulle Arbejdsgiveren betale derfor, og at Spørgsmaalet da skulde være Genstand for en offentlig Politifag. Jeg har saaledes den ærede Forslagsstilleres Ord for, at dette ikke kan kaldes Gennemførelsesbestemmelser, men at, hvad der her staar, vil vise sig ganske utilstrækkeligt. Men skal der træffes Bestemmelser af anden Art, kan man efter min Mening ikke komme til andet, end enten at Arbejdernes Organisationer skulle søge at gennemføre Loven, eller at vi skulle have dette Tvangspoliti, som man læser om maa indtræde, naar de Herrer komme til Magten. Vi komme saa omtrent til at leve saaledes, at Halvdelen af os blive Politibetjente og den anden Halvdel udgøres af dem, de skulle passe paa.

Jeg skal, da Klaffen har naaet til det Maksimum, da vi pleje at gaa hjem, opsætte, hvad jeg yderligere har at sige, til den kommende Debat, og har jeg talt længe, har jeg dog ikke talt saa længe som den ærede Forslagsstiller og det Medlem, som talte efter ham. Jeg vil slutte med et Ønske om, at vi særlig af Hensyn til Arbejderne aldrig maa faa en Lov af en Beskaffenhed som den her foreliggende; og jeg skal til Støtte derfor anføre følgende Udtalelse af en berømt Statsmand: „Imellem de Grøbringer, som vort Aarhundrede har gjort, er Arbejdets Frihed en af de betydeligste. Arbejderen bør have uindstrænket Ret til at raade over sin Tid, sine Kræfter og sin Ind-

sig, Lovgivningen skal afholde sig fra Indblanding dert. Lovgivningens Opgave er at sikre den personlige Frihed, men ikke at gøre Indgrib i den.“ Til disse Ord slutter jeg mig fuldstændig.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det vil ikke være muligt at slutte Forhandlingerne i dette Møde, og jeg skal derfor nu afbryde det, men, da Indenrigsministeren paa Onsdag er optagen af Forhandlingen i Landsstinget, vil Fortsættelsen af denne Forhandling først kunne finde Sted paa Torsdag.

Næste Møde holdes paa Onsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Søværnets Ordning.
- 2) Første Behandling af:
Forslag til Lov angaaende nogle Lovningsbestemmelser for Søværnet.
- 3) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Opførelse af en ny Bygning for det store kongelige Bibliotek og om Oprettelse af et Provinsbibliotek i Aarhus.

Mødet hæbet Kl. 5.

Tre og tredivte Møde.

Onsdagen den 27de November 1895, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved 2 Skrivelser af 22de ds. og 1 Skrivelse af 23de ds. meddeler Indenrigsministeren, hvad der er foretaget i Anledning af nogle til Ministeren i forrige Samling henvisste Andragender. — Skrivelserne optages i Tillæg B.